

hvorhos det bestemtes, at Notarius af sine Indtægter skulde lønne 2 eller eventuelt flere Fuldmægtige (Undernotarer), der efter Notarius' Forslag af Justitsministeriet autoriseredes til paa hans An- og Tilsvar at udføre Notarialforretninger. De 2 Undernotarer lønnes paa den Maade, at der tilstaas dem hver en Fjerdedel af Sportelindtægten, efter at alle Udgifter ere dragne fra.

Saa vel i den ved allerhøjeste Resolution af 11. Maj 1892 nedsatte Proceskommission som i den tidligere Kommission var det Genstand for Overvejelse, om der var Grund til at lade det forblive ved den nu bestaaende ovenfor angivne Ordning, hvorefter Notarialforretninger her i Landet ere henlagte til Statsembedsmænd, eller om det maatte være rigtigere, at deres Udførelse overlades til autoriserede Næringsdrivende, f. Eks. Sagførere. Denne sidste Ordning fandtes imidlertid utilraadelig, og Kommissionen foreslog derfor vedblivende at lade Notarialforretninger være henlagte til Statsembedsmænd. I Overensstemmelse hermed bestemmer Retsplejeloven, at Notarialforretninger udenfor København skulle udføres af Retsskriveren eller Underdommeren, hvor der ingen særlig Retsskriver findes, jfr. Lovens § 17, medens det for Københavns Vedkommende blot bestemmes (Lovens § 14), at Forholdet vil være at ordne ved særlig Lov.

Idet den nuværende midlertidige Ordning af Notarialvæsenet i Hovedstaden nu, uanset til hvilket Tidspunkt Procesreformen maatte blive ført ud i Livet, skønnes at burde afløses af en endelig, har Justitsministeriet paany taget dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Da det maa anses for meget vigtigt, at den absolute Tillid, som Notarialbevidnelser nu nyde godt af, opretholdes, og da dette formentlig i mindre Grad vilde være sikkert, hvis Notarstillingen gjordes forenelig med Sagførergerningen, der efter sin Natur er bestemt til at tjene en Parts Interesser, og som jævnlig vilde bewirke Kollisioner mellem vedkommende Sagførers Pligter henholdsvis som Notar og som Sagfører, maa Justitsministeriet nære overvejende Betænkelighed ved at foreslaa en Omordning, hvorved Notarialforretningers Udførelse overdrages til autoriserede Sagførere. Under disse Omstændigheder er det formentlig rigtigst at blive staaende ved en Ordning, der i Lighed med den nuværende henlægger Notarialforretningerne ogsaa i Hovedstaden til Statsembedsmænd; men disse synes da i Lighed med det for andre

Embedsmænd i Lovgivningen fulgte faste Princip rettest at burde lønnes med fast Gage af Statskassen i Stedet for som nu med Sportler.

Med Hensyn til Lovforslagets finansielle Side bemærkes, at Notarembedets Bruttoindtægt af de faste Sportler efter Gennemsnit af de 10 Aar 1899—1908 har været ca. 33,500 Kr., og at Udgifterne til Kontorhold i samme Tidsrum gennemsnitlig have udgjort ca. 8,500 Kr. aarlig.

Om de enkelte Paragraffer i Lovforslaget bemærkes følgende:

#### § 1.

Paragraffens 1ste Stykke lovfæster den nuværende i Medfør af Bek. 15. Maj 1871 bestaaende Ordning med en Notar og 2 Undernotarer, men det er fundet rigtigst, at Undernotarerne fremtidig blive selvstændige Embedsmænd, der handle paa eget Ansvar. Reglen i Paragraffens 2det og 3die Stykke stemmer i alt væsentligt med Retsplejelovens § 53.

#### § 3.

Medens Lønnen for Notaren er fastsat efter den for Kontorchefer i Centraladministrationen gældende Skala, er Undernotarenes Gage ansat under Hensyn til de for Fuldmægtige og Ekspeditionssekretærer i Ministerierne bestemte Lønninger. Regelen i 2det Stykke vil formentlig findes billig mod de nuværende Indehavere af de paa gældende Stillinger.

#### § 4.

Da det maa anses ønskeligt, at Tidens mulige Krav om en Udvidelse af Notarembedets personelle Kræfter kan imødekommes uden Lovændring, og at fornøden Forstærkning under ekstraordinære Forhold kan være til Raadighed, foreslaas det i 2det Stykke, at Justitsministeriet kan meddele en eller flere Assistentter paa Notarialkontoret, der fyldestgøre de i § 1, 3die Stykke, nævnte Betingelser, Autorisation til paa Notarens Ansvar at udføre Notarialforretninger.

#### § 5.

Saa vel i Sportelreglementets § 144 som i Instruksen af 1829 forudsættes det, at Notarius er berettiget til ved Siden af de egentlige Notarialforretninger at udføre andre i Forbindelse med hans Embede